

[Hans Pinstrup.]

og der er derfor intet unaturligt i at nævne disse Forslag sammen.

Ministeren talte om, at der var nedlagt mange Ejendomme, og det er jo rigtigt; Forøgelsen af Antallet af Ejendomme staaer ikke i rimeligt Forhold til Udstykningen. Men Ministeren kommer ikke udenom, at det er Byernes kolossale Vækst, der har slugt Landbrugsejendom efter Landbrugsejendom. Inden vi er færdige med Behandlingen af disse Lovforslag, vil vi forhaabentlig have en klar Opgørelse over, hvor mange Brug der er nedlagt med Ministeriets Tilsladelse som Følge af denne Udvikling. Hvor der er Tale om ulovlige Nedlæggelser, vil vi være med til at indsætte Bestemmelser, der hindrer disse. Det vil afgjort være gørligt gennem alle Tilsyn sognevis at føre Kontrol med alle Overtrædelser. Hvorfor har man for øvrigt ikke for længst gennemført et saadant Tilsyn? Et Sogns Omraade er ikke større, end at man med Lethed vil kunne følge hvert eneste Brug, og naar dertil føjes de klare Bestemmelser om Opretholdelsespligt, som er foreslaaet her, og som jeg gerne vil anbefale, har man de Hovedpunkter, som er nødvendige for at imødegaa kommende Ulovligheder paa disse Omraader. Da det er det, der er denne Lovgivnings Formaal, er der ingen som helst Grund til at knytte disse grundlæggende Bestemmelser sammen med andre Ting, som er ganske urimelige og uødvendige, nemlig Bestemmelserne om Tvangsbortforpagtning af Ejendomme for mindst 8 Aar.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) talte om, at mine Udtalelser var Udtryk for Reaktion. Se, det at forlange, at en Lovgivning skal være saadan, at den aabner Plads for Livets Mangfoldighed, er det modsatte af Reaktion, og det er ikke Rigsdagens Opgave at gøre det hele mere indviklet end nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) siger, at vi vil hindre Udstykning, vi vil hindre Jordfordeling. Det er ganske urigtigt. Vi er rede til at udbygge de bestaaende Lovbestemmelser. Jordlovsudvalget har i en længere Periode haft Mulighed for at gennemføre al den Udstykning af Jord og Ejendomme, som der har meldt sig Købere til. Hvorfor udnyttede man ikke stærkere Perioden 1930—40?

Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) sagde, at hvis vi havde givet os til at købe Jord i større Udstrækning, end det skete, vilde vi have drevet Priserne op. Hvis

man ser paa Salgsstatistikken for det store Tal af Ejendomme, der aarligt er omsat, og paa Prisniveauet, saa viser det sig, at denne Paastand ingen som helst Forbindelse har med Virkeligheden. Og naar det ærede Medlem anfører, at dengang flere Hundrede Landbrugere med et Døgn Varsel maatte forlade deres Ejendom, fordi Tyskerne beslaglagde den, medførte det Prisstigning paa de paagældende Omraader, er det noget ganske andet og skyldes en helt anden Aarsag. Det kan ikke nytte at staa op her og sige, at man ikke har Muligheder for at fremme Udstykningen, hvis Jordlovsudvalget ellers er aktivt nok. Nu har det ærede Medlem vel nok været en af de mest aktive paa dette Omraade, og maaske der var andre, der burde følge hans Eksempel.

Man siger, at Priserne i saa Tilfælde vilde blive for høje. Men hele dette Jordspørgsmaal og Jordfordelingsspørgsmaalet i det hele taget er jo ikke en Opgave, der skal løses af en Enkeltmand, og som en Enkeltmand skal bære Byrden ved. Hvis Jordlovsudvalget, naar det skal købe en Ejendom, stadig væk byder 1 000 Kr. mindre, end andre vil give for den, faar det selvfølgelig ikke Ejendommen, det er klart, og det vilde ogsaa betyde, at man skulde forlange af vedkommende Landbruger, at han som Enkeltmand skulde deltage i Bekostningen ved at løse den Samfundsopgave, som Samfundet maa staa samlet om.

Nej, min Stilling til disse Spørgsmaal er den, at jeg finder dette uforsvarligt i enhver Henseende. Nu siges det, at hvis man vil have Samarbejde, maa Viljerne bøjes mod hinanden, og det er naturligvis rigtigt, men hvad har Ministeren, hvad har Regeringspartiet gjort i dette Spørgsmaal? De har fremsat de mest yderliggaaende Forslag, som de paa Forhaand vidste vilde møde en voldsom Modstand og maatte være en stærk Udfordring til alle i Landet, der har Forstaaelse af Ejendomsretsbegrebets Betydning for Produktion og Virke. Derfor vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) og til andre, der har Indfyldelse i denne Sag, at vi er villige til at prøve paa at faa noget forstandigt og fornuftigt ud af disse Lovforslag, og vi er rede til at gennemføre, hvad der er nødvendigt for at hindre Ulovligheder paa de paagældende Omraader, men uvedkommende Ting, hvorigennem man vil fremme andre Formaal, maa vi afvise. Paa dette Grundlag er vi rede til at føre Forhandlingerne i et kommende Udvalg.